

Strasti a radosti jednoho ředitele

Text: Pavel LANG
Foto: Věra ČERNÁ a Jiří HOKŮV

Ne každou vrcholnou funkci lze zvidět. Najde se totiž i taková, v níž je třeba překonávat obtíže. Také ředitelská židle v Ústřední vojenské nemocnici (ÚVN) Praha bývá čas od času pořádně horká. Plukovník MUDr. Štefan Brunclík o tom ví své.

ÚVN

„Po třech letech ve funkci přemýšlím a jednám trochu jinak. Ke vstřícnosti přidávám více racionality,“ říká plk. Š. Brunclík

■ Nedávné výsledky šetření Nejvyššího kontrolního úřadu nevyzněly pro Ústřední vojenskou nemocnici Praha optimálně. Pane řediteli, co s tím budete dělat?

Samozřejmě že nedostatky, které Nejvyšší kontrolní úřad v ÚVN zjistil, odstraníme. Ve většině případů se tak již stalo. Nejednalo se o zásadní nedostatky, které by ovlivnily chod nemocnice. Je to nejen pro mě, ale i pro vrcholný management Ústřední vojenské nemocnice Praha ponaučení do budoucna.

■ Kromě toho, že se vrcholný management ÚVN „poučil“, jaký závěr jste si z kontroly NKÚ vyvodil vy osobně?

Přísnější dohled a častější kontroly. Když však řídíte takový kolos, ne každý detail se vám podaří uhlídat. Předpokládal jsem, že se vydaná nařízení dotahují do konce. Jak vidno, ve všech případech tomu tak nebylo.

■ Po NKÚ přišla do Ústřední vojenské nemocnice Praha redaktorka Mladé fronty Dnes. Její „test“ s akutní bolestí břicha natropil nemálo zla. Těžko uvěřit, že je popisovaná situace běžnou realitou. Nebo snad ano?

Ne, není. Jedná se o případ, při němž nedošlo k profesnímu pochybení, nýbrž k nevhodnému chování ze strany zdravotní sestry. Nesehlal systém, ale jedinec. V nemocnici se denně zachraňují životy, provádějí náročné operační výkony, ambulantní vyšetření a poskytovaná zdravotní péče je permanentně na špičkové úrovni. To je nezpochybnitelný fakt. Do toho jedna novinářská zkouška. Nevím, jestli je správné takto testovat zdravotnický personál.

■ Měl výsledek „testu“ v ÚVN Praha nějakou dohru?

Měl. Iniciovali jsme setkání s paní redaktorkou, jehož cílem bylo o zmíněné události vzájemně diskutovat. Navíc jsme uspořádali

ústavní seminář, a to s účastí paní redaktorky, kde proběhla zajímavá výměna názorů. Naší snahou bylo vše si vyříkat a udělat za testem tečku. Bohužel, paní redaktorka ve svém dalším komentáři popsala toto setkání s nadsázkou a ironií. Vedení nemocnice přijalo řadu opatření, aby se něco podobného již neopakovalo. Poklesek zdravotní sestry byl řešen jak finančně, tak personálně. Mrzí mě o to víc, neboť zároveň oslabuje prestiž celé nemocnice a staví ji do nepříznivého světla. To je nežádoucí aspekt.

■ Nediťte se tomu, že je ÚVN pod drobnohledem, vždyť se jedná o zdravotnické zařízení s mezinárodní akreditací. Každý pacient od vás očekává nadstandardní služby a profesionální přístup. Od vrátného u vchodu po ředitele nemocnice. Souhlasíte?

Jistěže ano. Mezinárodní akreditační proces, garantovaný organizací Joint Commission

International (JCI), dal Ústřední vojenské nemocnici Praha pečeť kvality. ÚVN se stala prvním zdravotnickým zařízením nejen v České republice, nýbrž i ve střední a východní Evropě, jež toto ocenění získalo. Vyšší důkaz profesní kvality a péče o pacienty neexistuje. Máte pravdu, že prestiž nemocnice a tím pádem i náhled veřejnosti na ni dostaly diametrálně jiný rozměr. Profesně jsme se dostali na vrchol a nic jiného než špičkové výkony se od nás neočekávají.

■ **Holebáte se profesním vrcholem, avšak dobře víte, že získání mezinárodní pečete kvality není doživotním uznáním. Platnost certifikátu JCI končí v listopadu 2007. Co bude potom?**

Mezinárodní akreditace JCI platí pouze tři roky. V listopadu letošního roku bude ÚVN Praha statut akreditované nemocnice obhajovat. Opět, obrazně řečeno ze startovní čáry, musíme prokázat shodu s více než třemi sty standardy vypracovanými mezinárodní odbornou komisí a splnit přes tisíc požadavků, jež budou hodnoceny. Posuzuje se naprosto všechno – od kvality lékařské péče, přes komfort a soukromí pacientů až po evakuační plány. Bude to pro nás velice náročný listopadový týden, na jehož konci se dozvíme, zdali ÚVN neusnula na vavřínech.

■ **Nabízí se otázka, co když ÚVN Praha v tzv. reakreditaci neuspěje a certifikát JCI neobhájí?**

Vůbec si neumím představit, že by něco takového nastalo. To je málo pravděpodobná vize.

■ **Přesto všechno, dejte zelenou vaší obrazotvornosti a naznačte možný scénář v případě nezdaru. Jaký by byl?**

Asi bych musel rezignovat na funkci. Upřímně řečeno, vámi zmíněný katastrofický scénář si nepřipouštím. Rok co rok v ÚVN provádíme vnitřní akreditační řízení a výsledky nám jasně napovídají, že nedochází ke stagnaci, respektive k poklesu úrovně v našich činnostech. Rovněž květnové mezinárodní akreditační praktikum v Ústřední vojenské nemocnici nás ujistilo, že jsme na reakreditaci dobře připraveni. Opakuji, osobně nevidím žádný důvod, jenž by nám bránil obhájit mezinárodní akreditaci Joint Commission International.

■ **Není tajemstvím, že vstup do vybrané zdravotnické společnosti s sebou nese i finanční náklady. Nakolik certifikát JCI „přišel“ Ústřední vojenskou nemocnici Praha?**

Přímé náklady spojené s akreditačním řízením v roce 2004 se pohybovaly okolo tří milionů Kč. Reakreditace už není tak nákladnou záležitostí. Odhaduji, že to bude něco málo přes jeden milion korun. Nějaké investice spolkně protipožární ochrana, dále informační systémy a úpravy budov.

■ **Říkáte rekonstrukce budov? Co zásadního čeká ÚVN z hlediska výstavby?**

Nemocnice je již z drtivé většiny zrekonstruována. Zanedlouho dokončíme práce v budově 11, v níž se mimo jiné staví multifunkční neurochirurgický sál a léčebna

pro dlouhodobě nemocné válečné veterány. Z následných projektů bych vzpomenu podzemní garáže s 300 parkovacími místy a nad nimi hotel, jenž by sloužil pacientům, kteří přicestovali do nemocnice na ambulantní ošetření ve vzdálenějších místech, a ubytovnu pro zdravotnický personál. Součástí areálu je i krytý plavecký bazén. Půjde-li vše podle našich předpokladů, první práce začnou koncem příštího roku. Koneckonců, o podrobnostech strategie rozvoje ÚVN Praha, a to s výhledem na pět deset let, se můžete dočíst v mojí závěrečné práci u příležitosti ukončení studia na manažerské škole.

■ **Nepatří slovo manažer mezi vaše nejoblíbenější?**

Proč myslíte? Kvůli tomu, že řídím 1750 zaměstnanců pražské Ústřední vojenské nemocnice...

■ **Třeba kouli tomu, že jste úspěšným manažerem. Za poslední dva roky jste získal čestný titul jak Vojenského manažera roku 2005, tak Manažera odvětví 2006...**

Jednoho i druhého ocenění si moc vážím. Resortní titul mě potěšil z toho důvodu, že lze ve vojenském zdravotnictví dosáhnout kromě profesního také výrazného manažerského úspěchu. Manažer odvětví mi byl udělen za oblast zdravotnictví v rámci celé České republiky. Pozitivem je, že se i voják z povolání dokáže prosadit mezi špičkovými civilními manažery. Tím se posiluje kredit Armády ČR.

Ve čtvrtek 31. května 2007 přijala ministryně obrany Vlasta Parkanová ředitele Ústřední vojenské nemocnice Praha plukovníka MUDr. Štefana Brunclíka, aby mu poblahopřála k udělení čestného titulu Manažer odvětví 2006.